

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทบุญคุณิทธิภายอิสลามและการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัร กรณีศึกษา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของสัปบุรุษ

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องมะฮัรของสัปบุรุษ

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเรื่องมะฮัรของสัปบุรุษ

ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากเรียกมะฮัรสูง

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของอิหม่าม

ข้อมูลความคิดเห็นของอิหม่ามเกี่ยวกับเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องมะฮัรของสัปบุรุษในหมู่บ้าน

ข้อมูลความคิดเห็นของอิหม่ามเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเรื่องมะฮัรของสัปบุรุษในหมู่บ้าน

ข้อมูลความคิดเห็นของอิหม่ามเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเรื่องมะฮัรของสัปบุรุษในหมู่บ้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของสัปบุรุษ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางแสดงรายละเอียดกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเสนอจำนวนร้อยละพร้อมกับอธิบายข้อมูลซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 – 1.9 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของสัปปุรุช

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างสัปปุรุช จำแนกตามตำบล 4 ตำบล

ตำบล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
บ้านนา	40	25.00
จะโหนง	40	25.00
นาทับ	40	25.00
สะพานไม้แก่น	40	25.00
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจาก 4 ตำบล ประกอบด้วยตำบลบ้านนา ตำบลจะโหนง ตำบลนาทับ ตำบลสะพานไม้แก่น ตำบลละ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	4	2.50
31-40	8	11.25
41-50	62	38.75
51-60	58	36.25
61-70	14	8.75
71 ปีขึ้นไป	4	2.50
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 51-60 ปี มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 61-70 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 รองลงมาอยู่

ในช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี และช่วงอายุ 70 ปีขึ้นไปมีจำนวนเท่ากัน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 1.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	152	95.0
หญิง	8	5.0
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 95.0 และเป็นเพศหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
สมรส	156	97.50
หย่าร้าง	3	1.9
อื่นๆ	1	0.6
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50 มีสถานภาพหย่าร้างหย่าร้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 และอื่นๆ (เช่น สามีเสียชีวิต) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน / บาท	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6,001	80	50.0
6,001-10,000	58	36.3
10,001-20,000	20	12.5
มากกว่า 20,000	2	1.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,001 มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีรายได้ 6,001-10,000 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีรายได้ 10,001-20,000 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และมีรายได้มากกว่า 20,000 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 1.6 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาด้านสามัญ

การศึกษาด้านสามัญ	จำนวน	ร้อยละ
ป.4 หรือเทียบเท่า	61	38.1
ป.6 หรือเทียบเท่า	39	24.4
ม.3 หรือเทียบเท่า	29	18.1
ม.6 หรือเทียบเท่า	11	6.9
ปริญญาตรี	6	3.8
อื่นๆ เช่น ไม่ได้ศึกษาหรือไม่ จบ ป. 4	14	8.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้ที่จบการศึกษา ป.4 หรือเทียบเท่า จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีผู้ที่จบการศึกษา ป.6 หรือเทียบเท่า จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีผู้ที่จบการศึกษา ม.3 หรือเทียบเท่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 มีกรณีอื่นๆเช่น ไม่ได้ศึกษาหรือไม่จบ ป.4 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 มีผู้ที่จบการศึกษา ม.6 หรือเทียบเท่า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 มีผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 1.7 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาด้านศาสนาอิสลาม

การศึกษาศาสนาอิสลาม	จำนวน	ร้อยละ
ในระบบโรงเรียนอย่างเดียว	18	11.3
นอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว (ปอเนาะ)	95	59.4
ทั้งสองระบบ	33	20.6
ไม่เข้าข่าย เช่น ไม่ได้ศึกษา	14	8.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีผู้ศึกษาวิชาศาสนาอิสลามนอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว(ปอเนาะ) จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีผู้ศึกษาวิชาศาสนาอิสลามทั้งสองระบบ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และมีผู้ศึกษาวิชาศาสนาอิสลามในระบบโรงเรียนอย่างเดียว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และไม่เข้าข่ายเช่นไม่ได้ศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 1.8 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	44	30.14
4-6 ปี	69	47.26
7-9 ปี	20	13.70
10 ปีขึ้นไป	13	8.90
รวม	146	100

จากตารางที่ 1.8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการศึกษาศาสนา 4-6 ปี มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.26 มีระยะเวลาในการศึกษาศาสนา 1-3 ปี มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.14 มีระยะเวลาในการศึกษาศาสนา 7-9 ปี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 มีระยะเวลาในการศึกษาศาสนา 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

ตารางที่ 1.9 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุด

การศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
อิปติคาอี	29	19.86
มูตะวัสสิฎ	14	9.59
ชานวี	8	5.48
อื่นๆ เช่น ปอเนาะ	95	65.07
รวม	146	100

จากตารางที่ 1.9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุดคือ การศึกษาแบบปอเนาะ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 65.70 มีการศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุดระดับอิปติคาอี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.86 มีการศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุดระดับมู

ตะวัตสิฎฐ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.59 มีการศึกษาด้านศาสนาชั้นสูงสุดระดับชานาวิ
จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48

ตารางที่ 1.10 – 1.28 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องมะฮัร

ตารางที่ 1.10 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการทราบ
ความหมายของมะฮัร

การทราบความหมายมะฮัร	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	114	71.3
ไม่ทราบ	27	16.9
ไม่แน่ใจ	19	11.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทราบความหมายของมะฮัร จำนวน
114 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 ไม่ทราบความหมายของมะฮัร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ
16.9 และไม่แน่ใจในความหมายของมะฮัร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตารางที่ 1.11 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดว่ามะฮัรกับสินสอดมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกัน

มะฮัรกับสินสอดมีความหมายเหมือนกัน	จำนวน	ร้อยละ
มีความหมายเหมือนกัน	89	55.6
มีความหมายต่างกัน	34	21.3
ไม่แน่ใจ	37	23.1
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่คิดว่ามะฮัรกับสินสอดมีความหมายเหมือนกัน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 มีผู้ไม่แน่ใจว่ามะฮัรกับสินสอดมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกัน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และมีผู้ที่คิดว่ามะฮัรกับสินสอดมีความหมายต่างกัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

ตารางที่ 1.12 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการทราบความหมายของสินสอด

การทราบความหมายของสินสอด	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	140	87.5
ไม่ทราบ	8	5.0
ไม่แน่ใจ	12	7.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้ที่ทราบความหมายของสินสอด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 มีผู้ที่ไม่แน่ใจในการทราบความหมายของสินสอด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และมีผู้ไม่ทราบความหมายของสินสอด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 1.13 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดว่ามะฮัรกับเสาะด้ากความหมายเหมือนกัน

มะฮัรกับเสาะด้ากมีความหมายเหมือนกัน	จำนวน	ร้อยละ
มีความหมายเหมือน	48	30.0
มีความหมายต่างกัน	37	23.1
ไม่แน่ใจ	75	46.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่ไม่แน่ใจว่ามะฮัรกับเสาะด้ากมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกัน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 มีผู้ที่มีความคิดว่ามะฮัรกับเสาะด้ากมีความหมายเหมือนกัน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีผู้ที่มีความคิดว่ามะฮัรกับเสาะด้ากมีความหมายไม่เหมือน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

ตารางที่ 1.14 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการทราบความหมายมะฮัรมุสัมมา

การทราบความหมายมะฮัรมุสัมมา	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	40	25.0
ไม่ทราบ	53	33.1
ไม่แน่ใจ	67	41.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่ไม่แน่ใจในการทราบความหมายมะฮัรมุสัมมา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 มีผู้ที่ไม่ทราบความหมายมะฮัรมุสัมมา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และมีผู้ที่ทราบความหมายมะฮัรมุสัมมา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 1.15 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการทราบความหมายมะฮัมมิด

การทราบความหมายมะฮัมมิด	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	44	27.5
ไม่ทราบ	55	34.4
ไม่แน่ใจ	61	38.1
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่ไม่แน่ใจในการทราบความหมายมะฮัมมิด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีผู้ที่ไม่ทราบความหมายมะฮัมมิด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีผู้ที่ทราบความหมายมะฮัมมิด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 1.16 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าการสมรสที่ไม่ระบุมะฮัมมิดสามารถใช้หรือไม่

การสมรสที่ไม่ระบุมะฮัมมิดสามารถใช้หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ได้	69	43.1
ใช้ไม่ได้	48	30.0
ไม่แน่ใจ	43	26.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.16 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่าการสมรสที่ไม่ระบุมะฮัมมิดสามารถใช้จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 มีผู้เข้าใจว่าการสมรสที่ไม่ระบุมะฮัมมิดใช้ไม่ได้ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีผู้ไม่แน่ใจว่าการสมรสที่ไม่ระบุมะฮัมมิดสามารถใช้หรือไม่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9

ตารางที่ 1.17 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าสิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรจะต้องเป็นเงินทองเท่านั้น

สิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรจะต้องเป็นเงินทองเท่านั้น	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	43	26.9
ไม่ใช่	84	52.5
ไม่แน่ใจ	33	20.6
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่าสิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นเงินทองเท่านั้น จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีผู้เข้าใจว่าสิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรจะต้องเป็นเงินทองเท่านั้น จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และมีผู้ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรจะต้องเป็นเงินทองเท่านั้นหรือไม่ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

ตารางที่ 1.18 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าภริยาคือผู้ที่มีสิทธิในมะฮัรทั้งหมด

ภริยาคือผู้ที่มีสิทธิในมะฮัรทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	73	45.6
ไม่ใช่	49	30.6
ไม่แน่ใจ	38	23.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่าภริยาคือผู้ที่มีสิทธิในมะฮัรทั้งหมด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 มีผู้เข้าใจว่าภริยาไม่ใช่ผู้ที่มีสิทธิในมะฮัรทั้งหมด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และมีผู้ไม่แน่ใจว่าภริยาคือผู้ที่มีสิทธิในมะฮัรทั้งหมดหรือไม่ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตารางที่ 1.19 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าพ่อและแม่มีสิทธิในส่วนของมะฮัรด้วย

พ่อแม่มีสิทธิในส่วนของมะฮัร	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	39	24.4
ไม่ใช่	65	40.6
ไม่แน่ใจ	56	35.0
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้เข้าใจว่าพ่อและแม่ไม่มีสิทธิในส่วนของมะฮัรจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 มีผู้ไม่แน่ใจว่าพ่อและแม่มีสิทธิในส่วนของมะฮัรหรือไม่ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และมีผู้เข้าใจว่าพ่อและแม่มีสิทธิในส่วนของมะฮัรจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4

ตารางที่ 1.20 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าการสอนอัลกุรอานใช้เป็นค่ามะฮัรได้ ตามทัศนะมัซฮับฮาฟีอี

การสอนกุรอานใช้เป็นค่ามะฮัรได้ตามทัศนะมัซฮับฮาฟีอี	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	79	49.4
ไม่ใช่	19	11.9
ไม่แน่ใจ	62	38.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.20 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่าการสอนอัลกุรอานใช้เป็นค่ามะฮัรได้ ตามทัศนะมัซฮับฮาฟีอีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 มีผู้ไม่แน่ใจว่า การสอนอัลกุรอานใช้เป็นค่ามะฮัรได้หรือไม่ ตามทัศนะมัซฮับฮาฟีอี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และมีผู้เข้าใจว่า การสอนอัลกุรอานใช้เป็นค่ามะฮัรไม่ได้ ตามทัศนะมัซฮับฮาฟีอีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตารางที่ 1.21 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่า การทำงานรับใช้นางก่อนการสมรสใช้เป็นคำมะฮัรได้ตามทัศนะมัซฮับชาฟีอี

การทำงานรับใช้นางก่อนการสมรส ใช้เป็นคำมะฮัรตามทัศนะมัซฮับ ชาฟีอี	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	53	33.1
ไม่ใช่	23	14.4
ไม่แน่ใจ	84	52.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.21 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้ไม่แน่ใจว่า การทำงานรับใช้นางก่อนการสมรสใช้เป็นคำมะฮัรได้หรือไม่ตามทัศนะมัซฮับชาฟีอี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีผู้เข้าใจว่า การทำงานรับใช้นางก่อนการสมรสใช้เป็นคำมะฮัรได้ตามทัศนะมัซฮับชาฟีอีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และเข้าใจว่า การทำงานรับใช้นางก่อนการสมรสใช้เป็นคำมะฮัรไม่ได้ได้ตามทัศนะมัซฮับชาฟีอีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

ตารางที่ 1.22 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่า กฎหมายอิสลามไม่ได้กำหนดอัตราสูงสุดของมะฮัร

กฎหมายอิสลามไม่ได้กำหนดอัตรา สูงสุดของมะฮัร	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	116	72.5
ไม่ใช่	14	8.8
ไม่แน่ใจ	30	18.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่ากฎหมายอิสลามไม่ได้กำหนดอัตราสูงสุดของมะฮัร จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีผู้ไม่แน่ใจว่ากฎหมายอิสลามไม่ได้

กำหนดอัตราสูงสุดของมะฮัรหรือไม่จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และมีผู้เข้าใจว่ากฎหมายอิสลามได้กำหนดอัตราสูงสุดของมะฮัรจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 1.23 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าจำนวนน้อยสุดของมะฮัรตามทัศนะมัชฮับฮาฟีอีห์คือ ทุกสิ่งๆที่เรียกว่าทรัพย์สินที่สามารถตีราคาได้ โดยทั้งสองฝ่ายมีความพึงพอใจ

อัตราน้อยสุดของมะฮัรคือทุกสิ่งๆที่เรียกว่าทรัพย์สินสามารถตีราคาได้โดยทั้งสองพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	117	73.1
ไม่ใช่	2	1.3
ไม่แน่ใจ	41	25.6
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.23 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจความหมายจำนวนน้อยสุดของมะฮัรตามทัศนะมัชฮับฮาฟีอีห์ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 มีผู้ไม่แน่ใจในความหมายจำนวนน้อยสุดของมะฮัรตามทัศนะมัชฮับฮาฟีอีห์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และมีผู้ไม่เข้าใจความหมายจำนวนน้อยสุดของมะฮัรตามทัศนะมัชฮับฮาฟีอีห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 1.24 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจที่ว่า สิ่งที่เพิ่มจากอัตราภาระที่ได้อัตกกลงกันในสัญญาสมรสตามที่ชนะของมัชฮับซาฟีอีถือว่าเป็นของ กำนัลไม่สามารถเรียกคืนได้เมื่อคู่สามีภรรยาหย่าร้างกันก่อนมีการร่วมประเวณี

สิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากภาระถือเป็นของกำนัล เรียกคืนไม่ได้เมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วม ประเวณี	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	69	43.1
ไม่ใช่	22	13.8
ไม่แน่ใจ	69	43.1
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.24 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้เข้าใจว่าสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากภาระ ถือเป็นของกำนัลเรียกคืนไม่ได้เมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วมประเวณีมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ไม่ แน่ใจว่าสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากภาระถือเป็นของกำนัลเรียกคืนได้หรือไม่เมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมี การร่วมประเวณี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 และมีผู้เข้าใจว่าสิ่งที่เพิ่มบนภาระถือเป็น ของกำนัลเรียกคืนได้เมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วมประเวณี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

ตารางที่ 1.25 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่า ภาระนั้นจ่ายแบบผ่อนผันได้ตามที่ชนะมัชฮับซาฟีอี

ภาระจ่ายแบบผ่อนผันได้ตามที่ชนะมัชฮับซาฟีอี	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	83	51.9
ไม่ใช่	19	11.9
ไม่แน่ใจ	58	36.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้เข้าใจว่าภาระจ่ายแบบผ่อนผันได้ตาม ที่ชนะมัชฮับซาฟีอีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 มีผู้ไม่แน่ใจว่าภาระจ่ายแบบผ่อนผัน

ได้หรือไม่ตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และมีผู้เข้าใจว่ามะฮัรจ่ายแบบผ่อนผันไม่ได้ตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตารางที่ 1.26 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างระหว่างคู่สามีภรรยาหลังจากมีการร่วมประเวณีไม่อนุมติให้สามีเรียกมะฮัรคืนตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์

เมื่อเกิดการหย่าร้างหลังจากมีการร่วมประเวณีไม่อนุมติให้สามีเรียกมะฮัรคืนตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	95	59.4
ไม่ใช่	8	5.0
ไม่แน่ใจ	57	35.6
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.26 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้เข้าใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างหลังจากมีการร่วมประเวณีไม่อนุมติให้สามีเรียกมะฮัรคืนตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีผู้ไม่แน่ใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างหลังจากมีการร่วมประเวณีอนุมติให้สามีเรียกมะฮัรคืนได้หรือไม่ตามทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 และมีผู้เข้าใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างหลังจากมีการร่วมประเวณีอนุมติให้สามีเรียกมะฮัรคืนได้ทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 1.27 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่า เมื่อเกิดการหย่าร้างระหว่างคู่สามีภริยาก่อนมีการร่วมประเวณี สามีมีสิทธิเรียกมะฮัรคืนได้เพียง ครั้งหนึ่งตามที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์

เมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วมประเวณีสามีมีสิทธิเรียก มะฮัรคืนได้ครั้งหนึ่งตามที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	79	49.4
ไม่ใช่	11	6.9
ไม่แน่ใจ	70	43.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.27 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้เข้าใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการ ร่วมประเวณีสามีมีสิทธิเรียกมะฮัรคืนได้ครั้งหนึ่งตามที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์ จำนวน 79 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.4 มีผู้ไม่แน่ใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วมประเวณีสามีมีสิทธิหรือไม่ในการ เรียกมะฮัรคืนครั้งหนึ่งหรือไม่ตามที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และ มีผู้เข้าใจว่าเมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนมีการร่วมประเวณีสามีไม่มีสิทธิเรียกมะฮัรคืนครั้งหนึ่งตาม ที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 1.28 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจว่า ที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์ในการพิจารณามะฮัรมิยึดกับบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดคือพี่น้องสาวที่พ่อแม่เดียวกัน

ที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์พิจารณามะฮัรมิยึดบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือพี่น้องสาวที่พ่อแม่เดียวกัน	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	57	35.6
ไม่ใช่	12	7.5
ไม่แน่ใจ	91	56.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.28 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้ไม่แน่ใจว่าที่สนะมัซฮับชาฟีอีย์ พิจารณามะฮัรมิยึดบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดคือพี่น้องสาวที่พ่อแม่เดียวกันหรือไม่ จำนวน 91 คน

คิดเป็นร้อยละ 56.9 มีผู้เข้าใจว่าทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์พิจารณาอะฮ์รมียิบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดคือพี่น้องสาวที่พ่อแม่เดียวกัน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 และมีผู้เข้าใจว่าทัศนนะมัชฮับชาฟิอีย์พิจารณาอะฮ์รมียิบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดไม่ใช่จากพี่น้องสาวที่พ่อแม่เดียวกัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 1.29 – 1.41 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเรื่องอะฮ์ร

ตารางที่ 1.29 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองที่พิจารณาถึงการนำกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องอะฮ์ร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พิจารณา	140	87.5
ไม่พิจารณา	20	12.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.29 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้ปกครองที่พิจารณาถึงการนำกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องอะฮ์รมาปฏิบัติ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และมีผู้ปกครองที่ไม่พิจารณาถึงการนำกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องอะฮ์ร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 1.29 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง มีการพิจารณาและไม่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการนำกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องมะฮัรมาปฏิบัติ

คำถามที่	สาเหตุที่พิจารณา	สาเหตุที่ไม่พิจารณา
29	<ul style="list-style-type: none"> - ความถูกต้อง - เป็นเกียรติ - ให้ถูกต้องตามหลักศาสนา - ความสุขสบาย - ศาสนาไม่กำหนดตายตัว จึงทำให้ตกลงกันเองได้ - ให้อิหม่ามจัดการ - เป็นส่วนหนึ่งของการสมรส - เพราะสิ่งของเงินทองเป็นสินสอด - หากเกิดอะไรขึ้นไม่มีใครรับผิดชอบ - เป็นส่วนหนึ่งของสังคมในหมู่บ้าน - ทำตามประเพณีของอิสลาม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เคยได้ยินใครนำเอากฎหมายอิสลามมาพิจารณา - เมื่อเขามาขอก็ยกให้ - เขาอยู่ในหลักการของศาสนา

ตารางที่ 1.30 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงว่าท่านจัดการกับมะฮัรของลูกสาวท่านอย่างไร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เอามาใช้จ่ายเอง	27	16.9
มอบให้ลูกสาวทั้งหมด	133	83.1
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.30 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการมะฮัรโดยการมอบให้ลูกสาวทั้งหมด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 และมีผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการมะฮัรโดยการเอามาใช้จ่ายเอง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

ตารางที่ 1.30 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการมะฮัง โดยการเอา
มาใช้จ่ายเองและมอบให้ลูกสาวทั้งหมด

คำถามที่	เอามาใช้จ่ายเอง	มอบให้ลูกสาวทั้งหมด
30	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ลูกสาวครึ่งหนึ่งเอามา จัดงานวาสิมะฮ์ครึ่งหนึ่ง - ปฏิบัติตามประเพณี 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สมควรเอาเพราะเป็นของลูก - เป็นทุนให้ลูก - เอาไม่ได้ หากลูกไม่ให้ - เพื่อให้ลูกต้องตามหลักศาสนา - รู้สึกอายที่จะเอามาใช้ - เพราะเจ้าบ่าวให้เจ้าสาวเอง - ต้องคู่สถานการณ์ - แล้วแต่ลูกจะเอาไปทำอะไร - ให้ลูกสร้างบ้าน ซื่อของใช้ - ให้ลูกเพราะรักลูก

ตารางที่ 1.31 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของ
ผู้ปกครองในการนำฐานะการเงินมาพิจารณาในการกำหนดอัตรามะฮัง

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พิจารณา	66	41.3
ไม่พิจารณา	94	58.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.31 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ไม่นำฐานะ
การเงินมาพิจารณาในการกำหนดมะฮัง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 และการปฏิบัติของ
ผู้ปกครองที่นำฐานะการเงินมาพิจารณาในการกำหนดมะฮังจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3

ตารางที่ 1.31 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำฐานะการเงินมาพิจารณาและไม่นำฐานะการเงินพิจารณาในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

คำถามที่	พิจารณา	ไม่พิจารณา
31	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นค่านิยม - สำคัญต้องมีการศึกษา - อยากให้ลูกสบาย - เอาศาสนาเป็นหลักในการตัดสินใจ - อยากทราบฐานะเพื่อเป็นการดี - ตามฐานะของทรัพย์สินเงินทอง - เพื่อความเหมาะสม - เพื่อพิจารณาฐานะของเจ้าباء - แล้วแต่กรณีของผู้ที่มาขอ - เพราะการมีเงินจะไม่มีปัญหาตามมาทีหลัง - สำคัญที่สุด คือ พฤติกรรมและนิสัย 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่จำเป็นขอเพียงเป็นคนดี - เงินไม่สำคัญ มะฮัรจะเรียกไม่แพง - ถ้าเจ้าباءอยากจน จะก่อให้เกิดความลำบากต่อเจ้าباءเอง - เพราะฐานะกับศาสนาไม่เกี่ยวกัน - เป็นประเพณีของหมู่บ้านมากกว่าที่จะเอาอย่างอื่นมากำหนด - ไม่ชอบบูคริด - ถ้าทั้งสองรักกันก็จะให้ - อยู่ที่ความพอใจ ถ้าพอใจก็จะลดมะฮัรให้ถ้าไม่พอใจก็เพิ่มมะฮัรขึ้น - ค่ามะฮัรดกลงกันได้ - อิสลามเป็นพี่น้องกัน - ให้เป็นคนฉลาดและขยัน - ตามความเหมาะสม - ค่าของคนอยู่ที่ใจ - ให้ลูกสาวเป็นผู้ตัดสินใจ

ตารางที่ 1.32 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำระดับการศึกษามาพิจารณาในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พิจารณา	102	63.8
ไม่พิจารณา	58	36.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำระดับการศึกษามาพิจารณาในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 และการ

ปฏิบัติของผู้ปกครองที่ไม่นำระดับการศึกษามาพิจารณาในการกำหนดคะแนน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3

ตารางที่ 1.32 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำระดับการศึกษามาพิจารณาและไม่พิจารณาในการกำหนดอัตราคะแนน

คำถามที่	พิจารณา	ไม่พิจารณา
32	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นค่านิยม - เป็นค่าเล่าเรียน - เป็นค่าตัวของลูก - เพื่อความสบาย - ถ้าไม่มีความรู้ มาขอก็ไม่ให้ - เพราะคนรู้ทำงานเก่ง - เป็นห่วงลูกกลัวได้ผู้ครองที่ไม่ดี - การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ - ถ้ามีการศึกษาค่าคะแนนก็ลดกันได้ - ต้องเป็นคนเรียนศาสนา - เรียกเหมาะสมกับฐานะและการศึกษา - คนมีการศึกษามีความรับผิดชอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เกี่ยวกับการศึกษา - ให้เลี้ยงดูลูกสาวได้ - ให้มีศรัทธาตามหลักศาสนา - ไม่ชอบบูคริด - ขอให้เป็นคนดี - ไม่เคยมีการพิจารณามาจากชนรุ่นก่อน - หากเขาเป็นคนดีจริงก็ไม่ควรพิจารณา - อยู่ที่ความพึงพอใจ

ตารางที่ 1.33 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำวงศ์ตระกูลมาพิจารณาในการกำหนดอัตราคะแนน

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พิจารณา	74	46.3
ไม่พิจารณา	86	53.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติของผู้ปกครองไม่พิจารณาการนำวงศ์ตระกูลมากำหนดมธธีร จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และมีการปฏิบัติของผู้ปกครองที่พิจารณาการนำวงศ์ตระกูลมากำหนดมธธีร จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3

ตารางที่ 1.33 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการนำวงศ์ตระกูลมาพิจารณาและไม่นำมาพิจารณาในการกำหนดคธธีร

คำถามที่	พิจารณา	ไม่พิจารณา
33	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นค่านิยม - อยากให้ลูกได้ดี - ตระกูลไม่ดีมาขอก็จะไม่ให้ - เป็นสิ่งสำคัญ - เพื่อความเหมาะสมกับฐานะ - อย่าให้วงศ์ตระกูลผิดใจกัน - เพื่อไม่ให้มีปัญหาตามมาทีหลัง - เอาคนดีเป็นหลักไว้ก่อน - เพื่อให้รู้ว่าเป็นตระกูลอย่างไร - เพราะนปีพิจารณา 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สำคัญขอให้เป็นคนดี - เป็นการกำหนดคณูเกณฑ์มากเกินไป - ผู้ที่มาสู่ขอหากอยู่ในระดับเดียวกันก็จะยกให้ - เป็นประเพณี - ขึ้นอยู่กับการตกลงของกลุ่มบ่าวสาว - เพราะวงศ์ตระกูลไม่มีความหมายสำหรับคนที่มีความรักต่อกันและกัน - เพราะในหมู่บ้านมีฐานะเท่าเทียมกันหมด

ตารางที่ 1.34 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของผู้ปกครองในการเรียกค่า มธธีรของบุตรสาวของท่าน

เรียกคธธีร	จำนวน	ร้อยละ
50,000 -100,000	130	81.3
100,000 ขึ้นไป	30	18.8
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.34 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติของผู้ปกครองที่มีการเรียกอัตราค่าธรรมเนียมของบุตรสาวตั้งแต่ 50,000 – 100,000 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 และการปฏิบัติของผู้ปกครองที่มีการเรียกอัตราค่าธรรมเนียมของบุตรสาวตั้งแต่ 100,000 ขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

ตารางที่ 1.34 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการเรียกค่าธรรมเนียมของบุตรสาวระดับ 50,000 -100,000 และระดับ 100,000 ขึ้นไป

คำถามที่	50,000-100,000	100,000 ขึ้นไป
34	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อความเหมาะสม - ให้ลูกสาวตัดสินใจเอง - ถ้าเรียกมากเกินไปเป็นภาระของฝ่ายชาย - ทางศาสนาไม่ได้กำหนดเรียกน้อยก็ได้ - เรียกระดับปานกลางเพื่อลูกสาวจะได้สร้างฐานะ - เรียกตามประเพณีของหมู่บ้าน - เพราะความสามารถของแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน - เรียกค่าธรรมเนียมมากเกินไปกลัวจะไม่มีใครมาขอลูกสาว - เพราะฝ่ายหญิงมีความพร้อมช่วยเหลือตัวเองได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็น ค่านิยม - เพราะมีการศึกษา - ค่าของเงินถูก - เป็นความเหมาะสม - เพื่อเป็นทุนให้กับลูกทั้งสอง

ตารางที่ 1.35 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่า ที่ผ่านมามีการเรียกค่าธรรมเนียมของลูกสาวของท่านเท่าไร

เรียกอัตราค่าธรรมเนียม	จำนวน	ร้อยละ
50,000-100,000	125	78.1
100,000 ขึ้นไป	35	21.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.35 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่า ที่ผ่าน มาเขาเรียกมะฮัรของลูกสาว 50,000 – 100,000 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 และการ ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่า ที่ผ่านมาเขาเรียกมะฮัรของลูกสาว 100,000 ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

ตารางที่ 1.35 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่า ที่ผ่านมาท่าน เรียกค่ามะฮัรของลูกสาว ระดับ 50,000-100,000 และระดับ 100,000 ขึ้นไป

คำถามที่	50,000-100,000	100,000 ขึ้นไป
35	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายชายเป็นผู้กำหนด - ลูกสาวกำหนดเอง - ตามความเหมาะสม - คนส่วนมากในพื้นที่เรียกกัน ระดับนี้ - เพื่อลูกได้เอาไปเป็นทุน - อยู่ที่เกิดตกลงทั้งสองฝ่าย - ไม่อยากขูศรีด - ไม่อยากโอ้อวด 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยม - ทดสอบฝ่ายชายว่ารักจริงหรือไม่ - เพราะลูกสาวมีหน้าตาดีและมี การศึกษาสูง

ตารางที่ 1.36 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของ ผู้ปกครองว่าท่านเคยนำค่ามะฮัรมาใช้ในการจัดงานวาสิมะฮุโดยไม่ต้องขอจากลูกสาวหรือไม่

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เคยเอา	39	24.4
ไม่เคยเอา	121	75.6
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.36 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติของผู้ปกครองว่าไม่เคยนำค่า มะฮัรมาใช้ในการจัดงานวาสิมะฮุโดยไม่ได้ขอจากลูกสาว จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6

และมีการปฏิบัติของผู้ปกครองว่าเคยนำค่ามะฮัรมาใช้ในการจัดงานวาถิมะฮุโดยไม่ได้ขออนุญาตจากลูกสาว จำนวน 39 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.4

ตารางที่ 1.36 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองว่าท่านเคยนำค่ามะฮัรมาใช้ในการจัดงานวาถิมะฮุโดยไม่ต้องขออนุญาตจากลูกสาวและไม่เคยนำมะฮัรมาใช้ในการจัดงานวาถิมะฮุ

คำถามที่	เคยเอา	ไม่เคยเอา
36	<ul style="list-style-type: none"> - เงินที่เตรียมไว้จัดงานมีไม่พอ - เอาไปใช้จ่ายเกี่ยวกับบางอย่าง - ปฏิบัติตามคนอื่นที่เคยเอาเงินมะฮัร 	<ul style="list-style-type: none"> - ถ้าเอาคือการขี้มจากลูก - เป็นการสร้างความลำบากต่อลูกสาว - เป็นเงินของลูก - เป็นทุนสร้างครอบครัว - ถ้าเอาที่ขออนุญาตก่อน - เงินมะฮัรส่วนหนึ่ง เงินจัดงานวาถิมะฮุส่วนหนึ่ง - ผิดหลักศาสนา

ตารางที่ 1.37 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติของผู้ปกครองว่าหากลูกชายของท่านได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกัน โดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะเรียกมะฮัรคืนอย่างไร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เอาคืนครึ่งหนึ่ง	108	67.5
เอาคืนทั้งหมด	52	32.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.37 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติของผู้ปกครองว่าหากลูกชายได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันจะเรียกมะฮัรกินครั้งหนึ่ง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และมีการปฏิบัติของผู้ปกครองว่าหากลูกชายได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันจะเรียกมะฮัรกินทั้งหมด 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

ตารางที่ 1.37 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติของผู้ปกครองว่าหากลูกชายได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันจะเรียกมะฮัรกินทั้งหมดและเรียกมะฮัรกินครั้งหนึ่ง

คำถามที่	เอาคืนครั้งหนึ่ง	เอาคืนทั้งหมด
37	<ul style="list-style-type: none"> - ตามสิทธิ์ของฝ่ายชายที่ได้ตกลงกัน - ไม่ได้อยู่ร่วมกัน - ตามหลักศาสนา - ถือว่าเป็นการสมรสกันแล้ว - ให้เป็นค่าทำขวัญ - ให้เป็นค่าฝ่ายหญิงจัดงานแต่ง - เป็นประเพณี - เป็นการให้เกียรติแก่ฝ่ายหญิง - ยังไม่เสียหาย - เป็นการประนีประนอม - เอาทั้งหมดเป็นการนำเกลียด 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ได้อยู่ร่วมกัน - จำเป็นเพราะทำให้เสียหาย - เพราะฝ่ายหญิงไม่ต้องการ - เพราะเป็นสิทธิ์ที่ชอบธรรม - ถ้าเป็นความผิดของฝ่ายหญิง - เพราะอีกฝ่ายหนึ่งเอาเปรียบ - เพื่อเอาเป็นค่าสินสอดครั้งต่อไป

ตารางที่ 1.38 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่าหากลูกสาวของท่านได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกัน โดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะคืนมะฮัรให้ฝ่ายสามีอย่างไร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
คืนครึ่งหนึ่ง	118	73.8
คืนทั้งหมด	42	26.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่าหากลูกสาวของท่านได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกัน โดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะคืนมะฮัรให้ฝ่ายสามีครึ่งหนึ่งจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 และมีการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่าหากลูกสาวของท่านได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกัน โดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะคืนมะฮัรให้ฝ่ายสามีทั้งหมดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 1.38 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติจริงของผู้ปกครองว่าหากลูกสาวของท่านได้สมรสแต่ต้องหย่าร้างกัน โดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะคืนมะฮัรให้ฝ่ายสามีครึ่งหนึ่ง และจะคืนมะฮัรให้ฝ่ายสามีทั้งหมด

คำถามที่	คืนมะฮัรครึ่งหนึ่ง	คืนมะฮัรทั้งหมด
38	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ได้อยู่ร่วมกัน - อย่าให้เขาถูกลูก - ได้สมรสกันแล้ว - ลูกสาวไม่ยอม - ตามหลักศาสนา - เป็นการปลอมขวัญ - เอามาช่วยในการจัดงานวาตีมะฮั - เป็นสิทธิ์ของสามีที่ควรได้รับ - ตามประเพณี - เพราะผิดสัญญา - เพื่อให้เขาไปหาคนใหม่อีก 	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อเขาจะได้เอาไปเป็นค่ามะฮัรครั้งต่อไป - ไม่ได้อยู่ร่วมกัน - ไม่อยากให้เขาถูกลูก - สงสารฝ่ายชาย - ฝ่ายหญิงผิด

ตารางที่ 1.39 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองที่ได้เพิ่มเงินหรือทองนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้กับฝ่ายหญิง แต่เมื่อสมรสกันแล้วทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกันท่านจะทำอย่างไรกับเงินและทองที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เอาคืน	77	48.1
ไม่เอาคืน	83	51.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองที่ได้เพิ่มเงินหรือทองนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้กับฝ่ายหญิง แต่เมื่อสมรสกันแล้วทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกันจะเอาคืนเงินและทองที่เพิ่มบนมะฮัร จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 และมีการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองที่ได้เพิ่มเงินหรือทองนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้กับฝ่ายหญิง แต่เมื่อสมรสกันแล้วทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกันจะไม่เอาคืนเงินและทองที่เพิ่มบนมะฮัร จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9

ตารางที่ 1.39 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติจริงของผู้ปกครองที่ได้เพิ่มเงินหรือทองนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้กับฝ่ายหญิง แต่เมื่อสมรสกันแล้วทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกันจะเอาคืนเงินและทองที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัรและไม่เอาคืนสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัร

คำถามที่	เอาคืน	ไม่เอาคืน
39	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ได้อยู่ร่วมกัน - นอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกัน - ทองและเงินที่เพิ่มบนมะฮัรไม่เกี่ยวกับมะฮัร - เป็นความพึงพอใจ - เป็นของขวัญให้กับฝ่ายหญิง - เพื่อเป็นค่ามะฮัรให้กับคนต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการให้กับฝ่ายหญิงแล้วแต่ฝ่ายหญิงจะพิจารณา - นอกเหนือจากมะฮัร - เป็นการศอดาเกาะฮุ - สงสารฝ่ายหญิง - เป็นของกำนัลไม่ใช่มะฮัร - ทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกัน

ตารางที่ 1.40 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของฝ่ายหญิงจากสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้เมื่อสมรสแล้วไม่ได้อยู่ร่วมกัน ทำอย่างไรกับมะฮัรที่เพิ่ม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
คืนให้สามี	128	80.0
ไม่คืนให้สามี	32	20.0
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.40 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติจริงของฝ่ายหญิงจากสิ่งที่เพิ่มบนมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้เมื่อสมรสแล้วไม่ได้อยู่ร่วมกันจะคืนให้สามี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีการปฏิบัติจริงของฝ่ายหญิงจากสิ่งที่เพิ่มบนมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้เมื่อสมรสแล้วไม่ได้อยู่ร่วมกันไม่คืนมะฮัรให้สามีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 1.40 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติจริงของฝ่ายหญิงจากสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัรที่ได้ตกลงกันไว้เมื่อสมรสแล้วไม่ได้อยู่ร่วมกันจะคืนให้สามีและไม่คืนมะฮัรให้สามี

คำถามที่	คืนให้สามี	ไม่คืนให้สามี
40	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนมากเขาคืนกันทั้งหมด - ไม่ให้เขาดูถูก - เป็นสิ่งที่เพิ่มแต่ไม่ใช่มะฮัร - ไม่อยู่ร่วมกัน - เพื่อเป็นคำมะฮัรให้กับคนต่อไป - เป็นสิทธิที่สามีสมควรที่จะได้รับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่อยากคืน - เป็นของกำนัล - ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน

ตารางที่ 1.41 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริง ของลูกสาวที่เรียนจบปริญญาตรีผู้ปกครองเรียกมะฮัรเท่าไร

เรียกมะฮัร	จำนวน	ร้อยละ
50,000 ลงมา	32	20.0
50,000 ขึ้นไป	128	80.0
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงของลูกสาวที่เรียนจบ ปริญญาตรีผู้ปกครองเรียกมะฮัรระดับ 50,000 ขึ้นไป จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และ การปฏิบัติจริงของลูกสาวที่เรียนจบปริญญาตรีผู้ปกครองเรียกมะฮัร 50,000 ลงมา จำนวน 32 คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 1.41 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติจริงของลูกสาวที่เรียนจบปริญญา ตรีผู้ปกครองเรียกมะฮัรระดับ 50,000 ลงมาและเรียกมะฮัรระดับ 50,000 ขึ้นไป

คำถามที่	ต่ำกว่า 50,000	สูงกว่า 50,000
41	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่จำเป็นต้องเรียกมะฮัรสูง - ไม่เป็นการเอาเปรียบผู้อื่น - เป็นค่าตอบแทนการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยม - ให้คุ้มกับที่ส่งให้ลูกเรียน - ผู้ที่มีความรู้มีค่ามากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้

ตารางที่ 1.42 – 1.52 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากสาเหตุเรียกค่ามัดจำ

ตารางที่ 1.42 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากการประสบปัญหาเรื่องมัดจำ

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	21	13.1
ไม่มีปัญหา	139	86.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสบปัญหาเรื่องมัดจำ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 และมีผลกระทบที่เกิดจากการประสบปัญหาเรื่องมัดจำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1

ตารางที่ 1.43 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากการขี้นเงินมาเป็นค่ามัดจำ

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
เคยขี้น	37	23.1
ไม่เคยขี้น	123	76.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.43 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยขี้นเงินมาเป็นค่ามัดจำ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 และมีผลกระทบที่เกิดจากการขี้นเงินมาเป็นค่ามัดจำ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

ตารางที่ 1.44 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบจากการยกเลิกการสมรสเป็นสาเหตุในการเรียกค่ามะฮัร

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	9	5.6
ไม่มี	151	94.4
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.44 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบจากการยกเลิกการสมรสเป็นสาเหตุในการเรียกค่ามะฮัร จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 และมีผลกระทบจากการยกเลิกการสมรสเป็นสาเหตุในการเรียกค่ามะฮัร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 1.44 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีผลกระทบจากการยกเลิกการสมรสเป็นสาเหตุในการเรียกค่ามะฮัร และมีผลกระทบจากการเรียกค่ามะฮัร

คำถามที่	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ
44	<ul style="list-style-type: none"> - เพราะเรียกค่ามะฮัรสูง - หาเงินค่ามะฮัรไม่ทัน - ต้องขายที่ดิน - ต้องเอาโฉนดไปจำนอง - ต้องไปกู้เงิน 	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมค่ามะฮัรไว้ล่วงหน้าแล้ว - เป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ - ยังไม่เคยประสบปัญหา - สามารถตกลงกันได้ - เรียกมะฮัรตามความเหมาะสม - ค่ามะฮัรที่ผ่านมาเรียกไม่สูง - เพราะขอผ่อนผันได้

ตารางที่ 1.45 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากการที่ลูกไม่ได้สมรสเป็นส่วนหนึ่งจากการเรียกมะฮัร

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	21	13.1
ไม่มี	139	86.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการที่ลูกไม่ได้สมรสสาเหตุมาจากการเรียกมะฮัร จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 และมีผลกระทบที่เกิดจากการที่ลูกไม่ได้สมรสสาเหตุมาจากการเรียกมะฮัร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1

ตารางที่ 1.45 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการที่ลูกไม่ได้สมรสจากสาเหตุการเรียกมะฮัรและมีผลกระทบที่ลูกไม่ได้สมรส

คำถามที่	มี	ไม่มี
45	<ul style="list-style-type: none"> - เรียกมะฮัรสูง - ไม่ได้เตรียมค่ามะฮัร - ไม่สามารถหามาได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เคยมีมาก่อน - มีพร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง - มุสลิมตกลงกันได้ - เพราะมะฮัรไม่ใช่เรื่องสำคัญ

ตารางที่ 1.46 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบการสมรสกับคนต่างศาสนิกเนื่องจากการเรียกมะฮัร

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	20	12.5
ไม่มี	140	87.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.46 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบจากการสมรสกับคนต่างศาสนิกเนื่องจากการเรียกมะฮัร จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และมีผลกระทบจากการสมรสกับคนต่างศาสนิกเนื่องจากการเรียกมะฮัร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 1.46 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีผลกระทบจากการสมรสกับคนต่างศาสนิกเนื่องจากการเรียกมะฮัรและมีผลกระทบจากการสมรสกับคนต่างศาสนิก

คำถามที่	มี	ไม่มี
46	<ul style="list-style-type: none"> - เรียกมะฮัรสูงเกินไป - เพราะคนมุสลิมด้วยกัน เรียกมะฮัรสูงเกินไป - ไม่รู้เรื่องศาสนา - สมรสกับอิสลามต้องมีเงินพร้อม - เพราะไม่มีค่ามะฮัร 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เคยมีมาก่อน - คนต่างศาสนามาขอที่จะไม่ให้ - ให้สมรสกับคนมุสลิมด้วยกัน - ยึดหลักการอิสลาม - มิตรพ้องสมบัติพร้อม - มะฮัรสามารถตกลงกันได้

ตารางที่ 1.47 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากการทั้งคู่มีความรักต่อกันแต่ไม่กล้าไปสู่ขอเพราะกลัวการเรียกมะฮัรสูง

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	46	28.8
ไม่มี	114	71.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการไม่กล้าไปสู่ขอเพราะกลัวการเรียกมะฮัรสูง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 และมีผลกระทบที่เกิดจากการไม่กล้าไปสู่ขอเพราะกลัวการเรียกมะฮัรสูง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

ตารางที่ 1.47 เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการไม่กล้าไปสูขอเพราะกลัวการเรียกมะฮัรสูงและมีผลกระทบจากการไม่กล้าไปสูขอ

คำถามที่	มี	ไม่มี
47	<ul style="list-style-type: none"> - เพราะฐานะเขาดีเกินไป - เรียกมะฮัรสูงเกินไป - บางคนยากโง่वाद - รอนกว่าจะมีค่ามะฮัร - พ่อแม่เห็นแก่ได้ - เขารักและชอบคนมีฐานะ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีทุกอย่างพร้อม - ไม่จำเป็นต้องมีเงินมาก แต่งแบบง่ายๆ - ต่อรองกันได้ - ให้เป็นคนมุสลิมมาขอก็จะให้ - ต้องมีการตกลงล่วงหน้า

ตารางที่ 1.48 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากการยินยอมให้ลูกสาวสมรสกับชนต่างศาสนิกเพราะเขาให้ค่ามะฮัรสูงเป็นสิบเท่า

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ยินยอม	46	28.8
ไม่ยินยอม	114	71.3
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.48 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ยินยอมให้ลูกสาวสมรสกับชนต่างศาสนิกเพราะเขาให้ค่ามะฮัรสูงเป็นสิบเท่า จำนวน 114 คิดเป็นร้อยละ 71.3 และยินยอมให้ลูกสาวสมรสกับชนต่างศาสนิกเพราะเขาให้ค่ามะฮัรสูงเป็นสิบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

ตารางที่ 1.48 เหตุผลกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ยินยอมให้ลูกสาวสมรสกับชนต่างศาสนิก เพราะเขาให้ค่ามะฮัรสูงเป็นสิบเท่าและยินยอมให้สมรส

คำถามที่	ยินยอม	ไม่ยินยอม
48	<ul style="list-style-type: none"> - อยากให้ลูกสบาย - เพราะมีเงิน - เขากลับมาขอ - ถ้าทั้งสองรักกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ชอบคนต่างศาสนา - คนอิสลามมีเยอะ - ไม่มีความรู้ทางศาสนา - เงินหาเมื่อไรก็ได้แต่ต้องเป็นคนดี - ถ้าเป็นไปได้ไม่อยากให้เกิดขึ้น - ทำให้ศาสนาเสื่อมเสีย - จะพาลูกตกนรก

ตารางที่ 1.49 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบที่เกิดจากคนดีมีศาสนาแต่ไม่มีค่ามะฮัร กับคนร่ำรวยแต่ไม่เคยเรียนศาสนา มาสู่ขอลูกสาวของท่านเลือกใคร

ต้องการเลือก	จำนวน	ร้อยละ
คนดีมีศาสนา	131	81.9
คนร่ำรวย	29	18.1
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.49 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผู้พิจารณาคนดีมีศาสนาที่มาสู่ขอลูกสาว จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 และมีผู้พิจารณาคนร่ำรวยแต่ไม่เคยเรียนศาสนาที่มาสู่ขอลูกสาว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1

ตารางที่ 1.49 เหตุผลกลุ่มตัวอย่างผู้พิจารณาคนดีมีศาสนาที่มาสู่ขอลูกสาวและผู้พิจารณาคนร้ายแต่ไม่เคยเรียนศาสนาที่มาสู่ขอลูกสาว

คำถาม ที่	คนดีมีศาสนา	คนร้าย
49	<ul style="list-style-type: none"> - อัลลอฮจะช่วยเหลือคนดีเสมอ - เพื่ออนาคต - อยากให้ลูกอยู่กับคนมีศาสนา - คนมีศาสนารู้จักรับผิดชอบ - ถึงแม้ไม่เรียนแต่เป็นมุสลิมก็เป็นใช้ได้ - เพื่อโลกนี้และโลกหน้าได้อยู่สบาย - ทำให้ลูกเป็นคนดีได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - รวยไว่ก่อน - ลูกจะสบาย - ค่อยสอนวิชาศาสนาให้ทีหลัง - คนอิสลามดีกว่าศาสนาอื่น

ตารางที่ 1.50 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบจากการไม่คิดมีคู่ครองที่เป็นมุสลิมอันเนื่องจากสาเหตุเรียกค่ามะฮัร

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	12	7.5
ไม่มี	148	92.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบจากการไม่คิดมีคู่ครองเป็นมุสลิมอันเนื่องจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัร จำนวน 148 คิดเป็นร้อยละ 92.5 และมีผลกระทบจากการไม่คิดมีคู่ครองเป็นมุสลิมอันเนื่องจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัร จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 1.50 เหตุผลกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบจากการไม่คิดมีคู่ครองเป็นมุสลิมอื่นเนื่องจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัรและมีผลกระทบเนื่องจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัร

คำถามที่	มี	ไม่มี
50	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานะยากจน - ค่ามะฮัรสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่ามะฮัรเป็นของนอกกาย - ค่ามะฮัรผ่อนผันได้ - เตรียมไว้พร้อมแล้ว - อยากให้ลูกสมรสกับคนมุสลิม - ถ้ารักกันจริงต้องรอให้พร้อมก่อน - เป็นศาสนาเดียวกัน

ตารางที่ 1.51 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบจากการขายทรัพย์สินบังคับเพื่อเป็นค่ามะฮัร

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	45	28.1
ไม่มี	115	71.9
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.51 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผลกระทบจากการขายสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัร จำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 71.9 และมีผลกระทบจากการขายสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัร จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 1.51 เหตุผลกลุ่มตัวอย่างที่มีผลกระทบจากการขายสมบัติเพื่อเป็นค่า
มะฮัรและไม่มีผลกระทบจากการขายสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัร

คำถาม ที่	มี	ไม่มี
51	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายหญิงไม่ช่วยเรื่องมะฮัร - ไม่มีความพร้อมเรื่องค่ามะฮัร - เพื่อจัดงานเลี้ยง - มีมากมายในหมู่บ้าน - ด้วยความรักลูกทำได้ - เพราะเป็นทุนค่ามะฮัร 	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมค่ามะฮัรไว้พร้อมแล้ว - เมื่อถึงเวลาลูกต้องหามาเอง จะ ไม่ขายสมบัติ - ค่ามะฮัรสามารถต่อรองกันได้ - ค่ามะฮัรผ่อนผันกันได้

ตารางที่ 1.52 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการต่อรองอัตรา
ค่ามะฮัร

อัตรามะฮัร	จำนวน	ร้อยละ
ต่อรอง	116	72.5
ไม่ต่อรอง	44	27.5
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.56 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลกระทบที่เกิดจากการต่อรองอัตรา
ค่ามะฮัร จำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 72.5 และไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการต่อรองอัตราค่า
มะฮัร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 1.52 เหตุผลกลุ่มตัวอย่างที่มีผลกระทบที่เกิดจากการต่อรองอัตราค่า
มะฮัรและไม่มีผลกระทบที่เกิดจากการต่อรองอัตราค่ามะฮัร

คำถาม ที่	มี	ไม่มี
52	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นความหวังอาจจะเกิดขึ้นได้ - เรียกมะฮัรสูงเกินไป - ต้องการจะเอามะฮัรที่ได้มา ให้กับลูก - เป็นเรื่องธรรมดาในหมู่บ้าน - เพื่อความเหมาะสม - เพราะหาเงินไม่ทัน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเตรียมค่ามะฮัรไว้พร้อม - ถ้าฝ่ายชายเต็มใจให้ และฝ่าย หญิงเต็มใจรับ - ให้อัตราที่เหมาะสม

ตอนที่ 2

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปบุรุษเกี่ยวกับ
บทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในรูปตารางแสดงรายละเอียดกับ
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเสนอจำนวนร้อยละพร้อมกับอธิบายข้อมูลซึ่งประกอบด้วย
รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 – 2.7 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของอิหม่าม

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของอิหม่าม จำแนกตามตำบล

ตำบล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
บ้านนา	7	29.2
จะโหนด	3	12.5
นาทับ	11	45.8
สะพานไม้แก่น	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตำบลบนาทับจำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.8 รองลงมาอาศัยอยู่ตำบลบ้านนาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และอาศัยอยู่ตำบลจะโพนงและตำบลสะพานไม้แก่นมีจำนวนเท่ากัน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
41 – 50	5	21.74
51 – 60	9	39.13
61 – 70	5	21.74
71 ปีขึ้นไป	5	21.74
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 39.13 ช่วงอายุอื่นๆ มีช่วงอายุที่เท่ากัน จำนวนช่วงอายุละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6,001	16	66.7
6,001 – 10,000	5	20.8
10,001 – 20,000	3	12.5
มากกว่า 20,000 บาท	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,001 บาท จำนวน 16 คน ร้อยละ 66.7 รองลงมามีผู้ที่มีรายได้รายได้ 6,001 – 10,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และมีผู้ที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาด้านสามัญ

การศึกษาด้านสามัญ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ป.4	16	66.7
ป.6	4	16.7
ม.3	2	8.3
ปริญญาตรี	-	-
ปริญญาโท	-	-
อื่นๆ (ไม่จบ ป.4)	2	8.3
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และอื่นๆ (ไม่จบ ป.4)มีจำนวนเท่ากัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาศาสนาอิสลาม

การศึกษาศาสนาอิสลาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ในระบบโรงเรียนอย่างเดียว	-	-
นอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว (ปอเนาะ)	13	54.17
ทั้งสองระบบ	11	45.83
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้เรียนนอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว (ปอเนาะ) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 และมีผู้เรียนทั้งสองระบบ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83

ตารางที่ 2.6 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระยะ 3 ปี	1	4.2
4 ปี	3	12.5
5 ปี	2	8.3
6 ปี	4	16.7
7 ปี	5	20.8
10 ปีขึ้นไป	9	38.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้เรียนระยะเวลา 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 มีผู้เรียนระยะเวลา 4 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีผู้เรียนระยะเวลา 5 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีผู้เรียนระยะเวลา 6 ปีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีผู้เรียนระยะเวลา 7 ปีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีผู้เรียนระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

ตารางที่ 2.7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของการศึกษาศาสนาอิสลามชั้นสูงสุด

การศึกษาศาสนาอิสลามชั้นสูง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อิบตีคาอีย์	3	27.27
มุตาวัสติฎ	5	45.46
ซานาวีย์	3	27.27
รวม	11	100

จากตารางที่ 2.7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้เรียนจบชั้นมุดาวัดสถิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 และมีผู้เรียนเรียนจบชั้นชานาวัดและจบชั้นอิตดาอีย้เท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

ตารางที่ 2.8 – 2.20 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของสัปรุชในหมู่บ้านเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัร

ตารางที่ 2.8 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปรุชในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้ความหมายของมะฮัร

ความหมายของมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	3	12.5
ปานกลาง	10	41.7
น้อย	9	37.5
น้อยที่สุด	2	8.3
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ความหมายมะฮัรของสัปรุชอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ความหมายมะฮัรของสัปรุชในระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ตารางที่ 2.9 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้มีสิทธิรับมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

การรับรู้ผู้มีสิทธิรับมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	1	4.2
มาก	3	12.5
ปานกลาง	11	45.8
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ถึงผู้มีสิทธิรับมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ถึงผู้มีสิทธิรับมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.10 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับอัตราการเรียกมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

อัตราการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	14	58.3
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	2	8.3
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้เกี่ยวกับอัตราการเรียกมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 14

คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาเห็นว่ามีผู้รับรู้เกี่ยวกับอัตราการเรียกมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.11 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับอัตราต่ำสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

อัตราต่ำสุดของมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	10	41.7
น้อย	12	50.0
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับอัตราต่ำสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเห็นว่ามีผู้รับอัตราต่ำสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7

ตารางที่ 2.12 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับอัตราสูงสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

อัตราสูงสุดของมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	13	54.2
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับอัตราสูงสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับอัตราสูงสุดของมะฮัรตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.13 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

การเรียกมะฮัรคืนกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	2	8.3
ปานกลาง	12	50.0
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.14 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

การเรียกมะฮัรคืนกรณีที่ได้อยู่ร่วมกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	2	8.3
ปานกลาง	12	50.0
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	3	12.5
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเห็นว่ามีผู้รับรู้การเรียกมะฮัรคืนในกรณีที่ได้อยู่ร่วมกันตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.15 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับรู้สิ่งที่น่าสนใจเป็นมะฮัรได้ตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม

การรับรู้อะไรที่น่าสนใจเป็นมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	11	45.8
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	6	25.0
น้อยที่สุด	-	-
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้สิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรได้ตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับรู้สิ่งที่นำมาเป็นมะฮัรได้ตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลามของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.16 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับผู้รับรู้ความหมายของมะฮัรมิฮิล

รับรู้ความหมายของมะฮัรมิฮิล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	6	25.0
น้อยที่สุด	8	33.3
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.16 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ความหมายมะฮัรมิฮิลของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดและระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้รับรู้ความหมายมะฮัรมิฮิลของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 2.17 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้ความหมายของมะฮัรมัสมา

รับรู้ความหมายของมะฮัรมัสมา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	6	25.0
น้อยที่สุด	9	37.5
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้รับรู้ความหมายมะฮัรมัสมาของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเห็นว่าผู้รับรู้ความหมายมะฮัรมัสมาของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.18 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้กรณีที่ต้องจ่ายมะฮัรมัสมา

รับรู้กรณีที่ต้องจ่ายมะฮัรมัสมา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	8	33.3
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้รับรู้กรณีที่ต้องจ่ายมะฮัรมัสมาของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา

มีความเห็นว่ามีผู้รับรู้กรณีต้องจ่ายมะฮัรมิถของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.19 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผัน

รับรู้การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	3	12.5
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	10	41.7
น้อยที่สุด	4	16.7
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผันของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา มีความเห็นว่ามีผู้รับรู้การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผันของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.20 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้การคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัร เมื่อหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน

การคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรเมื่อหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	3	12.5
ปานกลาง	13	54.2
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	-	-
ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.20 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า มีผู้รับรู้การคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรเมื่อหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีความเห็นว่า มีผู้รับรู้การคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรเมื่อหย่าร้างกันโดยที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.21 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้หลักการพิจารณาอัตราฆาตกรรม

หลักการพิจารณาอัตราฆาตกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	6	25.0
น้อย	13	54.2
น้อยที่สุด	3	12.5
ไม่เข้าใจเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.21 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผู้รับรู้หลักการพิจารณาอัตราฆาตกรรมของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีผู้รับรู้หลักการพิจารณาอัตราฆาตกรรมของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 2.22 – 2.38 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับ
 มะฮัรของสัปบุรุษในหมู่บ้านว่ามีการนำบทบัญญัติกฎหมายอิสลามมาปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

ตารางที่ 2.22 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริง
 ของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรมาปฏิบัติในการสมรส

การนำบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม เรื่องมะฮัรมาปฏิบัติในการสมรส	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	5	20.8
มาก	13	54.2
ปานกลาง	3	12.5
น้อย	-	-
น้อยที่สุด	3	12.5
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการ
 นำบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรมาปฏิบัติในการสมรส อยู่ในระดับมากมีมากที่สุดจำนวน
 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาเห็นว่ามี การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติ
 กฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรมาปฏิบัติในการสมรส อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อย
 ละ 20.8

ตารางที่ 2.23 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ว่าพ่อแม่คือเจ้าของกรรมสิทธิ์ในมะฮัร

พ่อแม่คือเจ้าของกรรมสิทธิ์ในมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	1	4.2
มาก	2	8.3
ปานกลาง	5	20.8
น้อย	11	45.8
น้อยที่สุด	3	12.5
ไม่มีเลย	2	8.3
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.23 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับที่ว่าพ่อแม่คือเจ้าของกรรมสิทธิ์มะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมามีความเห็นว่ามีผู้ปฏิบัติที่ว่าพ่อแม่คือเจ้าของกรรมสิทธิ์มะฮัรอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 2.24 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ว่ามะฮัรคือสิทธิ์ของภริยา พ่อแม่ไม่มีสิทธิ์หากนางไม่อนุญาต

พ่อแม่ไม่มีสิทธิ์ในมะฮัรหากนางไม่อนุญาต	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	4	16.7
มาก	6	25.0
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	5	20.8
น้อยที่สุด	2	8.3
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.24 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ว่าพ่อแม่ไม่มีสิทธิ์ในมะฮัรหากนางไม่อนุญาตของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาเห็นว่ามีผู้ปฏิบัติที่ว่าพ่อแม่ไม่มีสิทธิ์ในมะฮัรหากนางไม่อนุญาตของสัปบุรุษอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 2.25 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เอาระดับการศึกษามาพิจารณาอัตรา

เอาระดับการศึกษามาพิจารณาอัตรา มะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	11	45.8
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	5	20.8
น้อยที่สุด	-	-
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เอาระดับการศึกษามาพิจารณาอัตราของสัปบุรุษอยู่ในระดับระดับมากมีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติที่เอาระดับการศึกษามาพิจารณาอัตราของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.26 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เอาวงศ์ตระกูลมาพิจารณาอัตรามะฮัร

เอาวงศ์ตระกูลมาพิจารณาอัตรามะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	1	4.2
มาก	11	45.8
ปานกลาง	4	16.7
น้อย	4	16.7
น้อยที่สุด	4	16.7
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.26 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เอาวงศ์ตระกูลมาพิจารณาอัตรามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับมาก มีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมามีผู้ปฏิบัติที่เอาวงศ์ตระกูลมาพิจารณาอัตรามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 2.27 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เอาฐานะการเงินมาพิจารณาอัตรามะฮัร

เอาฐานะการเงินมาพิจารณาอัตรามะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	8	33.3
ปานกลาง	6	25.0
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	3	12.5
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.27 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เอาฐานะการเงินมาพิจารณาอัตรามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับมากมีมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อย

ละ 33.3 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติที่เอาฐานะการเงินมาพิจารณาอัตราหนี้ของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.28 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เรียกอัตราหนี้สูงในหมู่บ้าน

เรียกอัตราหนี้สูงในหมู่บ้าน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	2	8.3
ปานกลาง	17	70.8
น้อย	5	20.8
น้อยที่สุด	-	-
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.28 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เรียกหนี้สูงในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติที่เรียกหนี้สูงในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 2.29 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เรียกหนี้ในหมู่บ้าน

เรียกหนี้ในหมู่บ้าน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	8	33.3
ปานกลาง	13	54.2
น้อย	2	8.3
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.29 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เรียกมะฮัรน้อยในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีผู้ปฏิบัติที่เรียกมะฮัรน้อยในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.30 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เอาค่ามะฮัรลงทุน ในงานวาสิมะฮุ

เอาค่ามะฮัรลงทุนในงานวาสิมะฮุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	10	41.7
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.30 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่เอาค่ามะฮัรลงทุนในงานวาสิมะฮุของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมามีผู้ปฏิบัติที่เอาค่ามะฮัรลงทุนในงานวาสิมะฮุของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.31 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคีนทั้งหมด กรณีที่มีการสมรสแต่ยังไม่ได้อยู่ด้วยกัน

ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคีนทั้งหมดในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ด้วยกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	4	16.7
ปานกลาง	2	8.3
น้อย	6	25.0
น้อยที่สุด	9	37.5
ไม่มีเลย	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.31 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติกรรมที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคีนทั้งหมดในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุดจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมามีผู้ปฏิบัติกรรมที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคีนทั้งหมดในกรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 2.32 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติกรณีที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคืนครั้งหนึ่ง กรณีที่มีการสมรสแต่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน

ฝ่ายชายเรียกคืนครั้งหนึ่ง กรณีที่มีการสมรสแต่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	4	16.7
มาก	13	54.2
ปานกลาง	3	12.5
น้อย	3	12.5
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติกรณีที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคืนครั้งหนึ่ง กรณีที่มีการสมรสแต่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับมากมีมากที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีผู้ปฏิบัติกรณีที่ฝ่ายชายเรียกมะฮัรคืนครั้งหนึ่ง กรณีที่มีการสมรสแต่ยังไม่ได้อยู่ร่วมกันของสัปบุรุษอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 2.33 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงไม่คืนสิ่งเพิ่มจากมะฮัรในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้

ฝ่ายหญิงไม่คืนสิ่งเพิ่มจากมะฮัร ในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	1	4.2
มาก	2	8.3
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	3	12.5
น้อยที่สุด	7	29.2
ไม่มีเลย	4	16.7
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงไม่คืนสิ่งเพิ่มจากมะฮัรในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้ของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมามีผู้ปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงไม่คืนสิ่งเพิ่มจากมะฮัรในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้ของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.34 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ฝ่ายชายเรียกสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรคืนในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้

ฝ่ายชายเรียกสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรคืน กรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	1	4.2
มาก	11	45.8
ปานกลาง	2	8.3
น้อย	5	20.8
น้อยที่สุด	2	8.3
ไม่มีเลย	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.34 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ฝ่ายชายเรียกสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรคืนในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้ของสัปบุรุษอยู่ในระดับมากมีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติที่ฝ่ายชายเรียกสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัรคืนในกรณีที่อยู่ร่วมกันไม่ได้ของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 2.35 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัร ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องหรือไม่

ฝ่ายหญิงคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัร ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องหรือไม่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	5	20.8
ปานกลาง	7	29.2
น้อย	5	20.8
น้อยที่สุด	7	29.2
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.35 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัร ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องหรือไม่ของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยทีสุดมีมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมามีผู้ปฏิบัติที่ฝ่ายหญิงคืนสิ่งทีเพิ่มจากมะฮัร ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องหรือไม่ของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยทีสุด จำนวน 7 คน

ตารางที่ 2.36 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรสูงในหมู่บ้าน

การเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรสูงในหมู่บ้าน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	11	45.8
น้อยทีสุด	1	4.2
ไม่มีเลย	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.36 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการเล็งถือในการเรียกค่า
 ภาระสูงในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8
 รองลงมาเห็นว่าการเล็งถือในการเรียกค่าภาระสูงในหมู่บ้านของสัปบุรุษอยู่ในระดับปาน
 กลางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.37 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริง
 ของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ว่าหมู่บ้านของท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมว่าเป็น
 หมู่บ้านที่เรียกภาระเหมาะสมตามหลักกฎหมายอิสลาม

เป็นที่ยอมรับในสังคมว่าเป็นหมู่บ้านที่เรียกภาระเหมาะสม ตามหลักกฎหมายอิสลาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	5	20.8
ปานกลาง	15	62.5
น้อย	2	8.3
น้อยที่สุด	1	4.2
ไม่เป็นที่ยอมรับเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.37 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ว่าหมู่บ้านของ
 ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมว่าเป็นหมู่บ้านที่เรียกภาระเหมาะสมตามหลักกฎหมายอิสลามของ
 สัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมามีการ
 ปฏิบัติที่ว่าหมู่บ้านของท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมว่าเป็นหมู่บ้านที่เรียกภาระเหมาะสมตามหลัก
 กฎหมายอิสลามระดับมากจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 2.38 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติจริงของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ว่ามะฮัรที่ระบุในขณะสมรสมีจำนวนน้อยกว่ามะฮัรที่เรียกจริง

มะฮัรที่ระบุในขณะสมรสมีจำนวนน้อยกว่ามะฮัรที่เรียกจริง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	10	41.7
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	4	16.7
ไม่เป็นที่ยอมรับเลย	2	8.3
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติที่ว่ามะฮัรที่ระบุในขณะสมรสมีจำนวนน้อยกว่าที่เรียกจริงของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาเป็นการปฏิบัติที่ว่ามะฮัรที่ระบุในขณะสมรสมีจำนวนน้อยกว่าที่เรียกจริงของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.39 – 2.49 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการเรียกค่ามัดจำ

ตารางที่ 2.39 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสปีปुरुชในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการเรียกอัตรามัดจำ

ผลกระทบที่เกิดจากการเรียกอัตรามัดจำ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	9	37.5
น้อยที่สุด	6	25.0
ไม่มีเลย	1	4.2
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกอัตรามัดจำของสปีปुरुชอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา มีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกอัตรามัดจำของสปีปुरुชอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.40 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากความพึงพอใจของฝ่ายหญิงในอัตราการเรียกมะฮัร

ความพึงพอใจของฝ่ายหญิงในอัตราการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	13	54.2
ปานกลาง	9	37.5
น้อย	2	8.3
น้อยที่สุด	-	-
ไม่พอใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.40 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาความพึงพอใจของฝ่ายหญิงในอัตราการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับมากมีมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมา มีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาความพึงพอใจของฝ่ายหญิงในอัตราการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ตารางที่ 2.41 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากความพึงพอใจของฝ่ายชายในอัตราการเรียกมะฮัร

ความพึงพอใจของฝ่ายชายในอัตราการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	13	54.2
ปานกลาง	10	41.7
น้อย	1	4.2
น้อยที่สุด	-	-
ไม่พอใจเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาความพึงพอใจของฝ่ายชายในอัตราการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับมากมีมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาความพึงพอใจของฝ่ายชายในอัตราการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7

ตารางที่ 2.42 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการข่มเงินเพื่อจ่ายค่ามะฮัร

มีการข่มเงินเพื่อจ่ายค่ามะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	8	33.3
น้อย	9	37.5
น้อยที่สุด	7	29.2
ไม่มีเลย	-	-
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการขี้มเงินเพื่อจ่ายค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการขี้มเงินเพื่อจ่ายค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.43 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการสมรสกับต่างศาสนิกอันเนื่องมาจากการเรียกมะฮัร

การสมรสกับต่างศาสนิกอันเนื่องมาจากการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	-	-
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	10	41.7
ไม่มีเลย	6	25.0
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.43 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการสมรสกับต่างศาสนิกอันเนื่องมาจากการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการสมรสกับต่างศาสนิกอันเนื่องมาจากการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.44 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสปีปुरुษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากชายโสดไม่ได้สมรสเพราะสาเหตุจากการเรียกมะฮัร

ชายโสดไม่ได้สมรสเพราะสาเหตุการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	1	4.2
ปานกลาง	1	4.2
น้อย	2	8.3
น้อยที่สุด	4	16.7
ไม่มีเลย	16	66.7
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.44 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาชายโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัรของสปีปुरुษอยู่ในระดับไม่มีเลยมีมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาชายโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัรของสปีปुरुษอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 2.45 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสปีปुरुษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากหญิงโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัร

หญิงโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	2	8.3
น้อย	2	8.3
น้อยที่สุด	5	20.8
ไม่มีเลย	15	62.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาหญิงโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับไม่มีเลยมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาหญิงโสดไม่ได้สมรสเพราะการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 2.46 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการประพฤติดิถีประเพณีเนื่องจากสาเหตุการเรียกมะฮัร

การประพฤติดิถีประเพณีเนื่องจากการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	-	-
น้อย	7	29.2
น้อยที่สุด	12	50.0
ไม่มีเลย	5	20.8
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.46 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการประพฤติดิถีประเพณีเนื่องจากการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการประพฤติดิถีประเพณีเนื่องจากการเรียกมะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 2.47 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการหนีตามกันอันเนื่องจากการเรียกมะฮัร

การหนีตามกันอันเนื่องจากการเรียกมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	1	4.2
น้อย	12	50.0
น้อยที่สุด	8	33.3
ไม่มีเลย	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการหนีตามกันอันเนื่องจากการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการหนีตามกันอันเนื่องจากการเรียกมะฮัรของสัปปุรุษอยู่ในระดับน้อยสุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.48 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปปุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการขายทรัพย์สินสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัร

การขายทรัพย์สินสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	3	12.5
น้อย	8	33.3
น้อยที่สุด	10	41.7
ไม่มีเลย	3	12.5
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.48 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการขายสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการขายสมบัติเพื่อเป็นค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 2.49 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเป็นเกี่ยวกับผลกระทบของสัปบุรุษในหมู่บ้านเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรสูง

การเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรสูง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	-	-
มาก	-	-
ปานกลาง	6	25.0
น้อย	4	16.7
น้อยที่สุด	10	41.7
ไม่มีเลย	4	16.7
รวม	24	100

จากตารางที่ 2.49 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมามีผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเลื่องลือในการเรียกค่ามะฮัรของสัปบุรุษอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

3.1 ผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสัปบุรุษ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความรู้ความเข้าใจของมุสลิมอำเภอจะนะเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรอยู่ในระดับต่ำ

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1.6 - 1.9 เกี่ยวกับการศึกษาทั้งศาสนาและสามัญของสัปบุรุษเพื่อยืนยันผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

จากตารางที่ 1.6 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน เป็นผู้ที่จบการศึกษา ๒.4 มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา จบ ๒.6 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 จบ ม.3 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 อื่นๆเช่นไม่ได้ศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 จบ ม.6 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 จบปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

จากตารางที่ 1.7 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน เป็นผู้ศึกษาวิชาศาสนาอิสลามนอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว(ปอเนาะ)มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาคือผู้ศึกษาทั้งสองระบบ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และผู้ศึกษาในระบบโรงเรียนอย่างเดียว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 อื่นๆ เช่นไม่ได้ศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

จากตารางที่ 1.8 บรรดากลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน ระยะเวลาในการศึกษา 4-6 ปีมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.26 รองลงมา 1-3 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.14 7-9 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

จากตารางที่ 1.9 บรรดากลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน มีการศึกษาระดับอื่นๆ เช่นปอเนาะมากที่สุด จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 65.07 รองลงมาชั้นอิมติดาอียี่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.86 รองลงมา มุตะวัสตีฎุ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.56 และชานาวียี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48

พร้อมด้วยข้อมูลในตาราง 1.10 – 1.28 ข้อมูลเหล่านี้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความหมายมะฮัร ความหมายสินสอด ความแตกต่างระหว่างมะฮัรกับสินสอด ความหมายของมะฮัรมุสัมมา ความหมายของมะฮัรมิฆิล การกำหนดมะฮัรในการทำสัญญาสมรส สิ่งที่น่ามาเป็นมะฮัร ผู้มีสิทธิในมะฮัรที่แท้จริง อัตราสูงสุดของมะฮัร อัตราต่ำสุดของมะฮัร การคืนมะฮัรและสิ่งที่เพิ่มบนมะฮัรในกรณีที่มีการร่วมประเวณีกันแล้วและกรณีที่ยังไม่ได้ร่วมประเวณี การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผัน การพิจารณามะฮัรมิฆิล

จากตารางที่ 1.10 – 1.28 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปบุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลาปรากฏผลดังนี้

ผลคำร้อยละ ของสัปปุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีความรู้ระดับต่ำ	135	84.40
มีความรู้ระดับปานกลาง	17	10.60
มีความรู้ระดับสูง	8	5.00
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.10 – 1.28 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปปุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลคำร้อยละโดยการแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

คำร้อยละ	ความหมาย
1.00 -33.33	ระดับต่ำ
34.34 -66.66	ระดับปานกลาง
67.67 -100	ระดับสูง

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 การปฏิบัติจริงของมุสลิมอำเภอจะนะเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1.29 - 1.41 เกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติกฎหมายอิสลามมาใช้ในการเรียกมะฮัร การพิจารณาในการกำหนดอัตรามะฮัรจากระดับการศึกษา วงศ์ตระกูล ฐานะการเงิน อัตราการเรียกมะฮัรของลูกสาว การนำมะฮัรของลูกมาใช้ในการจัดงานวาติมะฮุ การคืนมะฮัรกรณีที่ยังไม่มีการร่วมประเวณี และหลังจากมีการร่วมประเวณีกันแล้ว การคืนสิ่งที่เพิ่มบนมะฮัร

จากตารางที่ 1.29 – 1.41 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปปุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลาปรากฏผลดังนี้

ผลคำร้อยละ ของสัปปุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเรื่องมะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัรระดับปานกลาง	125	78.10
การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัรระดับต่ำ	30	18.80
การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัรระดับสูง	5	3.10
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.29 – 1.41 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปปุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลคำร้อยละ โดยการแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

คำร้อยละ	ความหมาย
1.00 -33.33	ระดับต่ำ
34.34 -66.66	ระดับปานกลาง
67.67 -100	ระดับสูง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากสาเหตุเรียกคำมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะอยู่ในระดับต่ำ

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1.42 - 1.52 เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกคำมะฮัร ปัญหาการยืมเงินมาเป็นคำมะฮัร ปัญหาการยกเลิกการสมรสเนื่องจากการเรียกอัตรามะฮัร ปัญหาการสมรสกับต่างศาสนิกเนื่องการเรียกอัตรามะฮัร ปัญหาการขายทรัพย์สินสมบัติเพื่อเป็นคำมะฮัร ปัญหาการต่อรองเรื่องมะฮัร

จากตารางที่ 1.42 – 1.52 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปปุรุษเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลาปรากฏผลดังนี้

ผลค่าร้อยละ ของสัปปุรุษเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรระดับต่ำ	109	68.10
ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรระดับปานกลาง	45	28.10
ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรระดับสูง	6	3.80
รวม	160	100

จากตารางที่ 1.42 – 1.52 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัปปุรุษเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าร้อยละโดยการแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

ค่าร้อยละ	ความหมาย
1.00 -33.33	ระดับต่ำ
34.34 -66.66	ระดับปานกลาง
67.67 -100	ระดับสูง

3.2 ผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างอิหม่าม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความรู้ความเข้าใจของมุสลิมอำเภอจะนะเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรตามความคิดเห็นของอิหม่ามต่อสัปปุรุษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 อยู่ในระดับต่ำ

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2.4 – 2.7 เกี่ยวกับการศึกษาทั้งศาสนาและสามัญของอิหม่ามเพื่อยืนยันผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

จากตารางที่ 2.4 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน มีผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.3

จากตารางที่ 2.5 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน มีผู้เรียนนอกระบบโรงเรียนอย่างเดียว (ปอเนาะ) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 และเรียนทั้งสองระบบ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83

จากตารางที่ 2.6 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน มีผู้เรียนระยะเวลา 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ระยะเวลา 4 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระยะเวลา 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ระยะเวลา 6 ปีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ระยะเวลา 7 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

จากตารางที่ 2.7 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน มีผู้เรียนจบชั้นมุดาว์สติฎ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 เรียนจบชั้นชานาวิย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 และจบชั้นอิตดาอีย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

พร้อมด้วยข้อมูลในตาราง 2.8 – 2.21 เป็นข้อมูลของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปปุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความหมายมะฮัร ความหมายสินสอด ความแตกต่างระหว่างมะฮัรกับสินสอด ความหมายของมะฮัรมุสัมมา ความหมายของมะฮัรมิฆิล การกำหนดมะฮัรในการทำสัญญาสมรส สิ่งที่น่ามาเป็นมะฮัร ผู้มีสิทธิในมะฮัรที่แท้จริง อัตราสูงสุดของมะฮัร อัตราต่ำสุดของมะฮัร การคืนมะฮัรและสิ่งที่เพิ่มบนมะฮัรในกรณีที่มีการร่วมประเวณีกันแล้วและกรณีที่ยังไม่ได้ร่วมประเวณี การจ่ายมะฮัรแบบผ่อนผัน การพิจารณามะฮัรมิฆิล

จากตารางที่ 2.8 – 2.21 การแปลผลค่ามัชฌิมเลขคณิตจากการตอบแบบสอบถามของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปปุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 อยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความคิดเห็นของอิหม่ามที่มีต่อสัปปุรุษเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิตของ (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. 2533)

เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.80	ระดับต่ำมาก
1.81 – 2.60	ระดับต่ำ
2.61 -3.40	ระดับปานกลาง
3.41 -4.20	ระดับสูง
4.21 -5.00	ระดับสูงมาก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การปฏิบัติจริงของมุสลิมอำเภอจะนะเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรตามความคิดเห็นของอิหม่ามต่อสัปบุรุษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อมูลในตาราง 2.22 – 2.38 เป็นข้อมูลของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปบุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติกฎหมายอิสลามมาใช้ในการเรียกมะฮัร การพิจารณาในการกำหนดอัตรามะฮัรจากระดับการศึกษา วงศ์ตระกูล ฐานะการเงิน อัตราการเรียกมะฮัรของลูกสาว การนำมะฮัรของลูกมาใช้ในการจัดงานวาถิมะฮุ การคืนมะฮัรกรณีที่ยังไม่มีการร่วมประเวณี และหลังจากมีการร่วมประเวณีกันแล้ว การคืนสิ่งทีเพิ่มบนมะฮัร

จากตารางที่ 2.22 – 2.38 การแปลผลค่ามัชฌิมเลขคณิตจากการตอบแบบสอบถามของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปบุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 อยู่ในระดับปานกลาง

การแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความคิดเห็นของอิหม่ามที่มีต่อสัปบุรุษเกี่ยวกับการปฏิบัติจริง เกี่ยวกับมะฮัรของมุสลิมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิตของ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2533)

เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.80	ระดับต่ำมาก
1.81 – 2.60	ระดับต่ำ
2.61 -3.40	ระดับปานกลาง
3.41 -4.20	ระดับสูง
4.21 -5.00	ระดับสูงมาก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัรของมุสลิม อำเภोजะนะเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอิสลามเรื่องมะฮัรตามความคิดเห็นของอิหม่ามต่อสัปปุรุษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 อยู่ในระดับต่ำมาก

ข้อมูลในตาราง 2.39 – 2.49 เป็นข้อมูลของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปปุรุษ เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัร ปัญหาการยืมเงินมาเป็นค่ามะฮัร ปัญหาการยกเลิกการสมรสเนื่องจากการเรียกอัตรามะฮัร ปัญหาการสมรสกับต่างศาสนิกเนื่องจากการเรียกอัตรา มะฮัร ปัญหาการขายทรัพย์สินบังคับเพื่อเป็นค่ามะฮัร ปัญหาการต่อรองเรื่องมะฮัร

จากตารางที่ 2.39– 2.49 การแปลผลค่ามัชฌิมเลขคณิตจากการตอบ แบบสอบถามของอิหม่ามที่มีความคิดเห็นต่อสัปปุรุษเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่า มะฮัรของมุสลิมอำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 อยู่ในระดับต่ำมาก

การแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความคิดเห็นของอิหม่ามที่มีต่อสัปปุรุษเกี่ยวกับ ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรของมุสลิมอำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิตของ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2533)

เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.80	ระดับต่ำมาก
1.81 – 2.60	ระดับต่ำ
2.61 -3.40	ระดับปานกลาง
3.41 -4.20	ระดับสูง
4.21 -5.00	ระดับสูงมาก

4. ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

ผลกาวิจัยจากการสัมภาษณ์ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์บุคคลดังกล่าวด้วยตัวเอง และพอที่จะสรุปผลการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

4.1 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องมะฮัร

ระดับการศึกษาของเยาวชนมุสลิมในอำเภอจะนะ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หลักสูตรที่เกี่ยวกับเรื่องมะฮัร ยังไม่ได้เจาะลึกเกี่ยวกับเรื่องมะฮัรมากนัก เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในสังคมส่วนที่แก้ปัญหาอยู่ในปัจจุบัน เป็นการแก้ปัญหาของนักวิชาการรุ่นเก่าที่เคยศึกษาระบบปอเนาะหรือรู้จักกันในนาม โต๊ะครูหรือผู้นำศาสนา เป็นแกนนำในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ แม้ว่าปัญหาเกี่ยวกับมะฮัรในสังคมมุสลิมอำเภอจะนะ ยังไม่มีผลกระทบมากนัก นักวิชาการและผู้บริหารสมควรที่จะส่งเสริมหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับมะฮัรได้เจาะลึกมากกว่านี้ เพื่อผลิตนักวิชาการในหมู่บ้านที่สามารถแก้ปัญหาเรื่องมะฮัรได้ เพราะพื้นฐานการศึกษาด้านศาสนาของเยาวชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกี่ยวกับความหมายของมะฮัร ส่วนใหญ่มีความเข้าใจความหมายมะฮัรเหมือนกับสินสอด โดยเข้าใจว่ามะฮัรคือทรัพย์สินที่ชายต้องมอบให้กับบิดามารดาของหญิงเพื่อเป็นค่าตอบแทนบุญคุณค่าเลี้ยงดู ทั้งที่มะฮัรกับสินสอดนั้นมีความหมายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เป็นเพราะอำเภอจะนะมีขนบธรรมเนียมประเพณีผสมผสานระหว่างศาสนาอิสลามกับศาสนาพุทธ โดยที่ทั้งสองศาสนามีรูปแบบการสมรสที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีการเรียกมะฮัรว่าสินสอด ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจความหมายของมะฮัรและความหมายของสินสอดอย่างถูกต้องชัดเจน แต่บางตำบลของอำเภอจะนะที่มีการใช้ภาษามลายู มักจะเรียกมะฮัรว่า “ฮีสีกะเวน” หมายถึงทรัพย์สินที่ชายต้องมอบให้หญิงด้วยสาเหตุจากการสมรส ซึ่งชนกลุ่มนี้จะเข้าใจความหมายของมะฮัร และรู้จักสอดคล้องได้ดี ว่าทั้งสองมีความหมายเดียวกัน ต่างกับตำบลที่ไม่ได้ใช้ภาษามลายู ส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่ามะฮัรนั้นมีชื่อเรียกว่าสอดคล้อง ส่วนความหมายของมะฮัรมิฮิลและมะฮัรมุฮัมมานั้น ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงความหมายของมะฮัรมิฮิลและมะฮัรมุฮัมมาอย่างแท้จริง เพราะส่วนใหญ่จะเรียกแค่คำว่ามะฮัร และส่วนใหญ่การปฏิบัติของมุสลิมอำเภอจะนะใช้เฉพาะมะฮัรมุฮัมมา ส่วนมะฮัรมิฮิลนั้นมีการปฏิบัติน้อยมาก

เกี่ยวกับผู้มีสิทธิในมรดก ส่วนใหญ่เข้าใจว่ามรดกนั้นเป็นสิทธิของบุตรสาว แต่ก็ยังมีมากที่เข้าใจว่าพ่อแม่มีสิทธิในมรดกและมีสิทธิที่จะเอาเงินไปลงทุนในการจัดงานวาถิมะฮู ชื่อของตึกแต่งบ้าน ซึ่งสืบเนื่องมาจากความไม่เข้าใจความหมายของมรดกอย่างแท้จริง สำหรับสิ่งที่นำมาเป็นมรดกส่วนมากมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกันว่าจะต้องเป็นสิ่งของที่มีค่า แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ว่ามรดกนั้นสามารถที่เป็นผลประโยชน์จากการทำงาน การสอนอัลกุรอาน และส่วนมากสิ่งทีนำมาเป็นมรดกในอำเภอจะนะ คือ เงินและทองคำ สำหรับสิ่งที่มีค่าอย่างอื่น เช่น ที่ดิน บ้าน มีการนำมาเป็นมรดกน้อยมาก

เกี่ยวกับอัตรการเรียกมรดก ส่วนใหญ่มีความเข้าใจถึงอัตรการเรียกมรดก กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับรู้มาจากการเล่าสู่กันมาจากผู้รู้ ส่วนในตำบลทอรานและอัลหะดีษเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีจำนวนน้อยมากที่รับรู้ จะมีก็ผู้ที่เป็นโต๊ะครู อิหม่าม ผู้นำด้านศาสนา

สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรณีที่ต้องมีการคืนมรดก ไม่ว่าจะเป็นการคืนมรดกให้กับสามีในกรณีที่มีภริยาร่วมประเวณีกันแล้ว หรือยังไม่ได้ร่วมประเวณี ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อเกิดปัญหาแต่ละครั้ง โต๊ะครูหรือผู้นำศาสนาเป็นผู้ตัดสินและยึดปฏิบัติกันมา โดยตัวบทที่เป็นหลักฐานทั้งอัลกุรอานและอัลหะดีษ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับรู้

4.2 การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับมรดก

อำเภอจะนะมีชนบทธรรมเนียมประเพณี ภาษาและวัฒนธรรม คล้ายคลึงกับ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงทำให้การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับเรื่องมรดกของมุสลิมอำเภอจะนะอยู่ในครรลองคลองธรรมของศาสนา พร้อมทั้งอำเภอจะนะ มีสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับศาสนา มากกว่าอำเภออื่น ๆ ทั้งหมดในจังหวัดสงขลา จึงทำให้การกำหนดอัตรามรดกของมุสลิมอำเภอจะนะจัดอยู่ในระดับไม่สูงและไม่ต่ำเกินไป จะเรียกมรดกสูงก็จะอยู่ในครอบครัวที่บุตรสาวได้รับการศึกษา มีวงศ์ตระกูล หรือมีฐานะทางการเงิน สำหรับครอบครัวทั่ว ๆ ไป ก็มีการเรียกมรดกอย่างเหมาะสมกับสภาพของแต่ละครอบครัว แต่ก็มีส่วนที่มีการเรียกอัตรามรดกอยู่ในระดับที่สูงกว่าสภาพความเป็นจริงที่สังคมยอมรับได้ เพราะค่าของเงินสมัยปัจจุบันต่างกับสมัยก่อน พร้อมทั้งค่านิยม ในสังคมปัจจุบันเห็นค่าของวัตถุมากกว่าความดีความงามของมนุษย์ หลายคนคิดว่าการที่บุตรสาวตัวเองเรียกมรดกสูงเป็นผู้ที่มีเกียรติในสังคม และจากการเรียกมรดกสูงจะได้เงินมาเพื่อลงทุนในการจัดงานวาถิมะฮู อย่างหรูหราเพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล โดยการลืมวัตถุประสงค์ของการสมรสโดยสิ้นเชิง หากว่ากระบวนการสมรสทุกขั้นตอนถูกครอบงำโดยค่านิยมของต่างศาสนิกและวัตถุนิยม ก็จะทำให้การปฏิบัติตามหลักศาสนาลดน้อยลง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในสังคมได้

เกี่ยวกับการจัดการมะฮัร ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม โดยการนำมะฮัรทั้งหมดให้กับบุตรสาว เพราะมะฮัรเป็นสิทธิของบุตรสาวเพียงผู้เดียว และนางมีสิทธิที่จะนำมะฮัรไปทำอะไรก็ได้ที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา หรือจะนำไปให้ใครตามความต้องการของนาง แต่ก็มีบางส่วนของมะฮัรของบุตรสาวมาเป็นของพ่อแม่ โดยเข้าใจว่ามะฮัรก็เหมือนกับสินสอดซึ่งเป็นค่าเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีต่อบุตรสาว บางครอบครัวนำมะฮัรของบุตรสาวเป็นต้นทุนในการจัดงานวะลีมะฮุ บางคนเอามะฮัรของบุตรสาวไปซื้อเครื่องประดับบ้านเพื่อเตรียมรับงานวะลีมะฮุ บางคนนำมะฮัรของบุตรสาวไปจ่ายค่าหนี้สิน ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม แต่ด้วยกระแสวัตถุนิยม ความเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล เพื่อให้สังคมรู้ว่าเขาเป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านเศรษฐกิจ เพื่อแข่งขันกันในด้านความร่ำรวยจึงทำให้สังคมเกิดปัญหา แต่ก็ยังเป็นเพียงปัญหาชนกลุ่มน้อยเท่านั้นในสังคมปัจจุบัน

สำหรับการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการคืนอัตรามะฮัรของภริยาต่อสามี ไม่ว่าจะเป็นการผิดจากการสมรสที่สามีภริยามีการร่วมประเวณี หรือยังไม่ได้ร่วมประเวณี การปฏิบัติบางส่วนก็เป็นไปตามบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม มีการคืนมะฮัรให้กับสามีครั้งหนึ่งในกรณีที่เกิดจากการสมรสที่สามีภริยาไม่มีการร่วมประเวณี และไม่มีมีการคืนมะฮัรให้กับสามีหากมีการร่วมประเวณีหลังการสมรส แต่มีบางส่วนที่ไม่ยอมคืนมะฮัรให้กับสามีในกรณีที่เกิดจากการสมรสที่สามีภริยาไม่มีการร่วมประเวณี เพราะไม่ยอมปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ผู้นำศาสนาได้ตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นและเมื่อเกิดความโกรธแค้นจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดของสามีภริยา บางครั้งมีการฟ้องศาลเพื่อเรียกค่าเสียหาย โดยไม่คำนึงถึงหลักศาสนา บางครั้งปัญหาก็สิ้นสุดลงที่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด หากสามีภริยาที่มีปัญหายินยอมการตัดสินด้วยหลักการอิสลาม แต่ส่วนมากปัญหาที่เกิดขึ้นที่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเกี่ยวกับการคืนอัตรามะฮัรคือ การคืนส่วนที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัรที่ทั้งสองตกลงไว้ ซึ่งตามหลักกฎหมายอิสลามที่สนะมัซฮับชาฟีอีห์ เห็นว่า สิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัร สามีไม่มีสิทธิ์เรียกคืนจากภริยาเมื่อเกิดการหย่าร้างก่อนการร่วมประเวณี แต่บางส่วนไม่ปฏิบัติตาม ต้องการที่จะแบ่งครึ่งทุกอย่างที่ให้ไปกับภริยาไม่ว่าสิ่งนั้นเป็นมะฮัรที่มีการระบุในขณะสัญญาสมรสหรือเป็นสิ่งที่เพิ่มนอกเหนือจากมะฮัร ซึ่งถือว่าเป็นของกำนัลเพราะเป็นการให้โดยเสน่หา

4.3 ผลกระทบที่เกิดจากสาเหตุเรียกค่าอัตรามะฮัรสูง

ส่วนใหญ่ครอบครัวที่อาศัยในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลาได้รับอิทธิพลทางขนบธรรมเนียมประเพณี ทางภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม จาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงทำให้การปฏิบัติตนตามรูปแบบศาสนา เกี่ยวกับมะฮัร ไม่ได้รับผลกระทบมากนัก บางส่วนได้รับ

อิทธิพลจากระบบวัตถุนิยม ค่านิยมสมัยใหม่ วัฒนธรรมของต่างศาสนิก เข้าใจว่าการเรียกมะฮัรสูงจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคม แต่ไม่ได้คำนึงถึงความพอดีของอีกฝ่ายหรืออาจจะเป็นการสร้างปัญหาให้กับอีกฝ่ายโดยที่ไม่ได้คาดคิด จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมาทีหลัง และเกิดผลกระทบในทางลบกับเยาวชนรุ่นหลังต่อไป

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมจากการเรียกมะฮัรสูงซึ่งไม่มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของฝ่ายชาย อาจทำให้ไม่มีการตกลงสมรสเพราะฝ่ายชายไม่มีความพร้อมเกี่ยวกับทรัพย์สินค่ามะฮัร หรืออาจมีการเลื่อนเวลาการสมรส ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาในระหว่างการรอคอยเวลาเกี่ยวกับการไปมีคู่ครองใหม่ หรือทั้งสองอาจจะหนีตามกันโดยที่ผู้ปกครองของทั้งสองไม่ได้รับรู้ แล้วค่อยมาแก้ไขปัญหาทีหลัง และจากสาเหตุการเรียกค่ามะฮัรสูง อาจก่อให้เกิดหญิงโสดในหมู่บ้านมากขึ้น เพราะผู้ชายไม่กล้าคู่ของผู้หญิงในหมู่บ้านอันเนื่องมาจากไม่มีความพร้อมในอัตรามะฮัร และจากปัญหาของบางกลุ่มที่ไม่ยอมต่อค่านิยมและวัตถุนิยม โดยคิดว่าความมีเกียรติในสังคมคือการยอมรับในทุกสภาพของสังคมได้ ถึงแม้ว่าการแก้ปัญหาบางครั้งจะก่อให้เกิดปัญหาให้กับครอบครัวภายนอกหน้า อย่างเช่น การกู้ยืมเงินที่ต้องจ่ายอัตราดอกเบี้ย เพื่อเป็นค่ามะฮัร บางคนต้องขายทรัพย์สินที่เป็นมรดกมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เช่น ที่ดิน เครื่องประดับ หรือบางครั้งต้องนำของที่มีค่าไปจำนำ นำที่ดินไปจำนอง ซึ่งเป็นการเริ่มชีวิตสมรสของคู่สามีภรรยาที่ไม่มีความเป็นศิริมงคล

สำหรับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการเรียกค่ามะฮัรสูงที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านศาสนา ซึ่งอาจจะมีจำนวนน้อยมาก แต่ก็มีขึ้นในบางกลุ่มที่ไม่ค่อยจะปฏิบัติตนอยู่ในหลักของศาสนา อย่างเช่น การกู้ยืมเงินที่เป็นดอกเบี้ยมาเป็นค่ามะฮัรจ่ายดอกเบี้ยทุกเดือนให้กับเจ้าหนี้ เพียงแต่เพื่อปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีจอมปลอมในยุควัตถุนิยม และเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดการผิดประเวณี ซึ่งหนุ่มสาวบางกลุ่มคิดว่าเมื่อฝ่ายชายไม่มีความพร้อมเรื่องทรัพย์สินหรือคิดว่าฝ่ายหญิงจะต้องเรียกมะฮัรเกินความสามารถที่พ่อแม่จะรับได้ จึงคิดหนีตามกันไป จนกระทั่งได้เสียกัน ซึ่งทั้งสองคิดว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะเป็นโอกาสให้เขามีความสะดวกในการตกลงค่ามะฮัร แต่บางครั้งก็กลับกลายเป็นการเพิ่มปัญหามากขึ้น เมื่อฝ่ายหญิงไม่ยอม มีการฟ้องศาล ฝ่ายชายจำเป็นต้องขายที่ดิน จ่ายค่าเสียหายและก่อให้เกิดทั้งสองครอบครัวมีการทะเลาะกัน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในสังคม